

цитъ съ 25 на брой, той назва истината. Това показва, че е станало растене, разширение на човѣшките души. Изобщо, въ цѣлото човѣчество е станало известно разширение, което говори, че всичко въ свѣта е подложено на растене, на развиваане. Запримѣръ, днесъ хората съ по-голѣми оптимисти, отколкото съ били нѣкога. Днесъ иматъ по-голѣма вѣра, отколкото едно време. Вѣрата на съвременните хора е съ нѣколко градуса по-високо, отколкото въ миналото.

„Кажи само речь, и ще оздравѣе момчето ми“. Азъ взимамъ момчето като символъ на човѣшкия умъ. Значи, стотникътъ се обрѣща къмъ Бога съ думитѣ: „Азъ, проявениятъ човѣкъ, Те моля да кажешъ на момчето ми, т. е. на моя умъ да мисли и да вѣрва. Щомъ му кажешъ това, той ще оздравѣе. И тогава нѣма азъ да му служа, но той ще ми служи. Сега човѣкъ служи на своя умъ, а не умътъ на човѣка. Остане ли ние да служимъ на нашия умъ, работата ни е свѣршена. Остане ли мѫжътъ да служи на жената, или жената на мѫжа, кѫщата ще отиде. Защо? Защото мѫжътъ и жената съ две равни сили, две равни величини. Въ този смисълъ, нито мѫжътъ може да слугува на жената, нито жената може да слугува на мѫжа. Какви трѣба да бѫдатъ тогава новите условия? — Служене на Бога. Само на Бога може да се служи! И тогава, първото положение, което се поставя за основа въ живота на разумния човѣкъ е следното: Внеси Любовта въ себе си! По този начинъ мѫжътъ ще има вѣра въ жена си, нѣма да купува всѣки денъ, каквото ѝ е потрѣбно, но ще остави касата си отворена, да взима пари, колкото ѝ съ нужни. И жената, отъ своя страна, ще укаже пълно довѣрие на мѫжа си, ще го остави свободно да се проявява, както любовта му диктува. Ако мѫжътъ или жената искатъ доброволно да си служатъ, това е другъ въпросъ. Но при това положение, нито мѫжътъ, нито жената ще се оплакватъ, че служатъ единъ на другъ. Който се оплаква, когато служи нѣкому, непременно трѣба да му се плати. Идеални отношения трѣба да се създадатъ между мѫже и жени, както и между всички хора, изобщо,

Какво виждаме въ отношенията на съвременните хора? Като слугува цѣлъ денъ на мѫжа си, жената назва: Цѣла робиня станахъ на този мѫжъ! — Ами мѫжътъ не е ли робъ? Той пѣкъ назва: Заробихъ се за тази жена! — Ами жената не е ли робиня? Въ съвременния животъ и мѫжетъ,